

Barraca codi 10752

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Carena de Bigues
Emplaçament	A la vessant de migdia de la carena i a la riba de tramuntana del sot de Sant Martí
Alçada:	579m

Coordenades:

Latitud:	41.73169
Longitud:	2.04168
UTM Est (X):	420301
UTM Nord (Y):	4620430

Classificació

Número de fitxa	08095-268
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Completament enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200029
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Petita barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada a l'est. La seva planta és cicular i presenta un elevat grau d'enderroc que afecta bona part de l'estructura. Amb tot, estava coberta amb una falsa cúpula. L'accés a l'interior està completament enderrocat. No ha estat restaurada i està molt afectada per l'abundant vegetació de la zona, que fa força difícil el seu accés.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

